

Ékességet a hamu helyett: a megbocsátás gyógyító ösvénye

„Az évek és azon erőfeszítéseim során, hogy békességre és gyógyulásra leljek a megbocsátás ezen ösvényén, mélyreható módon ráébredtem, hogy Isten ugyanazon Fia, aki engesztelést hozott a bűneimért, ugyanaz a Megváltó, aki azokat is megszabadítja majd, akik mély fájdalmat okoztak nekem. Nem hittem igazán az első igazságban anélkül, hogy hittem volna a másodikban is.

Ahogy növekedett a Szabadító iránti szeretetem, vele együtt növekedett a vágyam, hogy a fájdalmat és a haragot felváltsam az Ő gyógyító balsamára. Hosszú éveken át tartó folyamat volt ez, mely bátorságot, sebezhetőséget és kitartást igényelt, valamint azt, hogy megtanuljak bízni a Szabadító megszabadításra és gyógyításra való isteni hatalmában. Maradt még tennivalóm, de a szívem már nem jár a hadak útján. »Új szívet« [Ezékiel 36:26] kaptam – olyan szívet, amely átérzi annak a személyes Szabadítónak a mély és maradandó szeretetét, aki mellettem maradt, aki gyengéden és türelmesen elvezetett egy jobb helyre, aki könnyezett velem, aki ismerte a bánatomat. [...]

Richard G. Scott elder azt mondta: »Nem törölhetitek el, ami megtörtént, de megbocsáthattok. A megbocsátás begyógyítja a szörnyű, tragikus sebeket, mert engedi, hogy Isten szeretete kiűzze szívetekből és elmétekből a gyűlölet mérgejét. Megtisztítja tudatotokat a bosszúvágytól. Helyet ad az Úr tisztító, gyógyító, helyreállító szeretetének« [“Healing the Tragic Scars of Abuse,” *Ensign*, May 1992, 33].

Az elmúlt néhány évben a földi édesapám is csodás szívbeli változáson ment keresztül, és az Úrhoz fordult – olyasmi ez, amire ebben az életben nem számítottam volna. Újabb bizonyosság ez számomra Jézus Krisztus maradéktalan és átalakító hatalmáról.

Tudom, hogy Ő képes meggyógyítani a bűnöst és azokat is, akik ellen vétkeztek. Ő a világ Szabadítója és Megváltója, aki letette az életét, hogy mi újra élhessünk. Ezt mondta: »Az Úrnak lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliomot hirdessem, elküldött, hogy a [megtört] szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat« [Lukács 4:18; kiemelés hozzáadva].

Mindazoknak, akik megtört szívűek, fogságban vannak, sebzettek, és akiket esetleg elvakít a fájdalom vagy a bűn, Ő gyógyulást, felépülést és megszabadulást kínál. Bizonyágomat teszem arról, hogy az Óáltala kínált gyógyulás és felépülés valóságos. E gyógyulás időzítése egyéni, és mi nem ítélnénk meg egy másik emberre vonatkozó időzítést. Fontos, hogy elegendő időt hagyjunk magunknak a gyógyulásra, és hogy e folyamat során kedvesek legyünk önmagunkhoz. A Szabadító mindig irgalmas és figyelmes, és készen áll arra, hogy megadja nekünk a szükséges támogatást.

A megbocsátás és gyógyulás ösvényén ott rejlik az a döntés, hogy nem állandósítunk egészségtelen mintákat vagy kapcsolatokat a családjunkban vagy máshol. Mindenkinnek, akire csak hatással tudunk lenni, kedvességet kínálhatunk a kegyetlenségért, szeretetet a gyűlöletért, gyengédséget a gorombaságért, biztonságot a gyötrelmért, és békességet a viszálykodásért.

A Jézus Krisztusba vetett hit által lehetséges isteni gyógyulás erőteljes része az, hogy mi megadjuk azt, amit tőlünk megtagadtak. Ha oly módon élünk, hogy – Ésaíással szólva – ékességet adunk életünk hamujáért [lásd Ésaías 61:3], az olyan hitbeli cselekedet, amely annak a Szabadítónak a mindenekfeletti példáját követi, aki mindent elszenvedett, hogy mindenkit megsegíthessen. [...]

Bizonyágomat teszem, hogy a szeretetre és a megbocsátásra a legnagyobb példája a Szabadítónk, Jézus Krisztus, aki keserves gyötrelmei közepette ezt mondta: »Atyám! bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekesznek« [Lukács 23:34].” (Kristin M. Yee: Ékességet a hamu helyett: a megbocsátás gyógyító ösvénye. *Liahóna*, 2022. nov. 37–38.)